

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.02.1977, sp. zn. 2 Tz 2/77, ECLI:CZ:NS:1977:2.TZ.2.1977.1

Číslo: 26/1978

Právní věta: Při propuštění z výkonu ochranného dohledu podle § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu nelze stanovit zkušební dobu podle analogie § 63 odst. 1 tr. zák. o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.02.1977

Spisová značka: 2 Tz 2/77

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ochranný dohled

Předpisy: 140/1961 Sb. § 63 odst. 1 44/1973 Sb. § 9 odst. 1 § 11 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1978 sb. rozh.

Při propuštění z výkonu ochranného dohledu podle § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu nelze stanovit zkušební dobu podle analogie § 63 odst. 1 tr. zák. o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 17. 2. 1977 sp. zn. [2 Tz 2/77.](#))

Nejvyšší soud ČSR shledal, že usnesením okresního soudu v Kolíně ze dne 25. června 1975 sp. zn. 1 T 17/72, jímž byl obviněný Z. Š. podle § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu propuštěn z výkonu ochranného dohledu podmíněně na zkušební dobu jednoho roku, byl porušen zákon v ustanovení § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu, a vadnou část výroku o propuštění z výkonu ochranného dohledu zrušil.

Z odůvodnění:

Usnesením okresního soudu Plzeň - město ze dne 16. října 1973 sp. zn. 4 Nt 694/73 byl obviněnému Z. Š. uložen podle § 4 odst. 2, 4 zák. č. 44/1973 Sb. ochranný dohled na dobu dvou roků v rozsahu § 2 odst. 1 cit. zák. S výkonem ochranného dohledu bylo započato dne 17. prosince 1973.

Po uplynutí jedné poloviny doby, na kterou byl ochranný dohled uložen, tedy po uplynutí jednoho roku jeho výkonu, podal obviněný návrh na propuštění z výkonu ochranného dohledu. O tomto návrhu rozhodl okresní soud v Kolíně usnesením ze dne 25. června 1975 sp. zn. 1 T 17/72 tak, že podle § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. se obviněný Z. Š. z ochranného dohledu podmíněně propouští na zkušební dobu jednoho roku. Toto usnesení nabylo právní moci dne

15. července 1975.

Proti tomuto usnesení podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného Z. Š. stížnost pro porušení zákona, a to pro výrok, pokud jím byl v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. obviněný propuštěn z ochranného dohledu „podmíněně na zkušební dobu jednoho roku“. Stížnost pro porušení zákona dovozuje, že ustanovení § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. nezná instituci podmíněného propuštění se stanovením zkušební doby. Soud opřel uvedený výrok o podmíněném propuštění obviněného z ochranného dohledu o ustanovení § 63 odst. 1 tr. zák., ale ustanovení § 63 odst. 1 tr. zák. se týká podmíněného propuštění z výkonu trestu, nikoliv ochranného opatření, jímž je ochranný dohled. Výrokem o podmíněném propuštění obviněného z ochranného dohledu a stanovením zkušební doby jednoho roku došlo k porušení zákona o ochranném dohledu v § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. v neprospěch obviněného. Proto byl v závěru stížnosti pro porušení zákona učiněn návrh, aby Nejvyšší soud ČSR po vyslovení porušení zákona napadené rozhodnutí ve vadné části zrušil podle § 269 odst. 2 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na základě § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Podle § 9 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. soud propustí osobu z ochranného dohledu, ukáže-li se, že bylo dosaženo jeho účelu.

Okresní soud v Kolíně správně na základě výsledků provedeného šetření zjistil, že u obviněného bylo během výkonu ochranného dohledu po dobu jednoho a půl roku dosaženo jeho účelu ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o ochranném dohledu, a že jsou tedy splněny podmínky pro propuštění obviněného z ochranného dohledu. V rozporu se zněním ustanovení § 9 odst. 1 cit. zákona však soud vyslovil u propuštění z ochranného dohledu jeho podmíněnost na zkušební dobu jednoho roku, ač podle zákona propuštěním z ochranného dohledu ochranný dohled končí bez jakýchkoliv omezení obviněného. Zákon o ochranném dohledu nezná instituci podmíněného propuštění z výkonu ochranného dohledu na zkušební dobu.

Podle § 11 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. nestanoví-li tento zákon jinak, užije se na řízení a rozhodování o ochranném dohledu přiměřeně ustanovení trestního řádu. Z toho vyplývá, že ustanovení trestního zákona použít nelze.

Nejvyšší soud ČSR proto vyslovil uvedené porušení zákona a podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil v napadeném usnesení vadnou část výroku o propuštění z ochranného dohledu, týkající se jeho „podmíněnosti na zkušební dobu jednoho roku“.